

Punktligare än en italiensk rörmokare

Inför den helige Josemarías minnesdag den 26 juni skriver journalisten och författaren Paul Badde från Rom

2009-06-26

För två år sedan blev min fru och jag upptagna som oblater i Dormitioklostret i Jerusalem. Den helige Benedikt är sedan dess alltså även vår andlige fader. Trots det är vi också tillgivna kapucinerna, med en helt annan helgonkrets, alltifrån Padre Pio till den helige Antonius och

den helige Franciskus.

Dominikansystrar har slutligen under de senaste åren lett oss fram till sina helgon: till den helige Dominikus, till Katarina av Siena, till Thomas av Aquino och slutligen till Pius V., den store

”Rosenkranspåven”. Till dessa kommer naturligtvis också våra barns namnpatroner, från Abraham, Bernhard, Joseph, Jakob, Maria Magdalena till Christina och Kyrkans klassiska nödhjälpare, om vilka min mor gärna berättade.

Apostlarna – alltifrån Judas Thaddeus, patronen för hopplösa fall – till Petrus och Paulus behöver jag knappast nämna. Denna krets av helgon överlappar varandra som olympiska ringar i en stor familj runt omkring oss.

Den helige Josemaría spelar i denna sammanslutning nu en särskild roll. Vi tillhör inte Opus Dei och kommer inte att göra det. Men på den helige

Josemaría Escrivás minnesdag den 26 juni besöker vi, om vi kan, hans grav i Prelatkyrkan Santa Maria della Pace i Rom. Stillheten med vilken han vördas där, har något gripande över sig. Men vi kommer framför allt – och alltid gärna – på grund av en personlig tacksamhetsskuld. För några år sedan rekommenderade en väninna till oss den helige Josemaría som en alldeles särskild nödhjälpare i kniviga situationer och gav oss samtidigt novenan, som hon sen började be. Denna novena prövade vi strax därefter och upplevde genast, att Josemaría var punktligare med sin hjälp än en italiensk rörmokare, men ändå lika sakkunnig i fråga om att avhjälpa den nöd, som han anropats för.

Novenans text är i sig underbar som kompass för att återuppliva ett i sanning katolskt liv. Men inte desto mindre underbar är den hjälp, som helgonet sen genom sin förbön

utverkar. Denna erfarenhet har vi gjort många gånger, ofta på ett högst originellt och vitsigt sätt och vi har berättat om den för många, som sen delat samma erfarenhet. Därför fortsätter vi nu att berätta. Vi anropar den helige Josemaría som en jourtjänst. Han är tillförlitlig i sin bönhörelse och har därigenom blivit en stor nödhjälpare för oss i våra liv. Gud ske lov, och Josef och Maria naturligtvis, helgonets namnsatroner.
